

Środa, 11 grudnia 2013 r.

P7_TA(2013)0576

Sprawozdanie roczne dotyczące polityki konkurencji UE

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie rocznego sprawozdania dotyczącego polityki konkurencji UE (2013/2075(INI))

(2016/C 468/14)

Parlament Europejski,

- uwzględniając sprawozdanie Komisji dotyczące polityki konkurencji za rok 2012 (COM(2013)0257) i dołączony do niego dokument roboczy służb Komisji (SWD(2013)0159),
- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w szczególności jego art. 101, 102 i 107,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu⁽¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 169/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie stosowania zasad konkurencji do transportu kolejowego, drogowego i żeglugi śródlądowej⁽²⁾,
- uwzględniając wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie niektórych przepisów regulujących dochodzenie roszczeń odszkodowawczych z tytułu naruszenia prawa konkurencji państw członkowskich i Unii Europejskiej, objęte przepisami prawa krajowego (COM(2013)0404),
- uwzględniając komunikat Komisji w sprawie ustalania wysokości szkody w dochodzeniu roszczeń odszkodowawczych z tytułu naruszenia art. 101 lub 102 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (C(2013)3440),
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji pt. „Konsultacje publiczne: W stronę spójnego europejskiego podejścia do zbiorowego dochodzenia roszczeń” (SEC(2011)0173),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 11 czerwca 2013 r. pt. „W kierunku europejskich horyzontalnych ram w zakresie zbiorowego dochodzenia roszczeń” (COM(2013)0401),
- uwzględniając zalecenie Komisji w sprawie wspólnych zasad dotyczących mechanizmów zbiorowego dochodzenia roszczeń o zaprzestanie bezprawnych praktyk oraz roszczeń odszkodowawczych w państwach członkowskich, dotyczących naruszeń praw przyznanych na mocy prawa Unii (C(2013)3539/3),
- uwzględniając ekspertyzę opublikowaną przez departament tematyczny Dyrekcji Generalnej ds. Polityki Wewnętrznej pt. „Dochodzenie roszczeń zbiorowych w ramach prawa ochrony konkurencji” z czerwca 2012 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji opublikowany na podstawie art. 27 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 w sprawie AT.39740 – Google (2013/C 120/09),
- uwzględniając zobowiązania przedstawione Komisji na podstawie art. 9 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 w sprawie COMP/39.398 – Visa Europe,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw)⁽³⁾,
- uwzględniając konsultacje Komisji z dnia 27 marca 2013 r. w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw w UE – projekt zmiany uproszczonej procedury i rozporządzenia wykonawczego do rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw,

⁽¹⁾ Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 61 z 5.3.2009, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1.

Środa, 11 grudnia 2013 r.

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 października 2008 r. w sprawie zastosowania zasad pomocy państwa do środków podjętych w odniesieniu do instytucji finansowych w kontekście obecnego globalnego kryzysu finansowego (komunikat bankowy) ⁽¹⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 5 grudnia 2008 r. pt. „Dokapitalizowanie instytucji finansowych w związku z obecnym kryzysem finansowym: ograniczenie pomocy do niezbędnego minimum oraz mechanizmy zabezpieczające przed nadmiernym zakłóceniem konkurencji” (komunikat o dokapitalizowaniu) ⁽²⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 25 lutego 2009 r. w sprawie postępowania z aktywami o obniżonej wartości we wspólnotowym sektorze bankowym (komunikat w sprawie aktywów o obniżonej wartości) ⁽³⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 23 lipca 2009 r. w sprawie przywrócenia rentowności i oceny środków restrukturyzacyjnych stosowanych w sektorze finansowym w dobie kryzysu zgodnie z regułami pomocy państwa (komunikat w sprawie restrukturyzacji) ⁽⁴⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 17 grudnia 2008 r. pt. „Tymczasowe wspólnotowe ramy prawne w zakresie pomocy państwa ułatwiające dostęp do finansowania w dobie kryzysu finansowego i gospodarczego” (pierwotne ramy tymczasowe) ⁽⁵⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 1 grudnia 2010 r. pt. „Tymczasowe unijne ramy prawne w zakresie pomocy państwa ułatwiające dostęp do finansowania w dobie kryzysu finansowego i gospodarczego” (nowe ramy tymczasowe), które wygasły dnia 31 grudnia 2010 r. ⁽⁶⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji w sprawie stosowania od dnia 1 sierpnia 2013 r. reguł pomocy państwa w odniesieniu do środków wsparcia na rzecz banków w kontekście kryzysu finansowego („komunikat bankowy”) ⁽⁷⁾,
- uwzględniając dokument analityczny Komisji dla Komitetu Ekonomiczno-Finansowego w sprawie przeglądu wytycznych dotyczących pomocy państwa na restrukturyzację banków,
- uwzględniając ekspertyzę opublikowaną przez departament tematyczny Dyrekcji Generalnej ds. Polityki Wewnętrznej pt. „Pomoc państwa – zasady na czas kryzysu dla sektora finansowego i gospodarki realnej” z czerwca 2011 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji w sprawie stosowania reguł Unii Europejskiej w dziedzinie pomocy państwa w odniesieniu do rekompensaty z tytułu usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym ⁽⁸⁾,
- uwzględniając decyzję Komisji 2012/21/UE z dnia 20 grudnia 2011 r. w sprawie stosowania art. 106 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy państwa w formie rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych, przyznawanej przedsiębiorstwom zobowiązanym do wykonywania usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym ⁽⁹⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji pt. „Zasady ramowe Unii Europejskiej dotyczące pomocy państwa w formie rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych (2011)” ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Komisji (UE) nr 360/2012 z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis przyznawanej przedsiębiorstwom wykonującym usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym ⁽¹¹⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 270 z 25.10.2008, s. 8.

⁽²⁾ Dz.U. C 10 z 15.1.2009, s. 2.

⁽³⁾ Dz.U. C 72 z 26.3.2009, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 195 z 19.8.2009, s. 9.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 16 z 22.1.2009, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 6 z 11.1.2011, s. 5.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 216 z 30.7.2013, s. 1.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 8 z 11.1.2012, s. 4.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 7 z 11.1.2012, s. 3.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 8 z 11.1.2012, s. 15.

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 114 z 26.4.2012, s. 8.

Środa, 11 grudnia 2013 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 listopada 2011 r. w sprawie reformy zasad UE dotyczących pomocy państwa w odniesieniu do usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym ⁽¹⁾,
 - uwzględniając komunikat Komisji pt. „Unowocześnienie unijnej polityki w dziedzinie pomocy państwa” (COM(2012) 0209),
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 stycznia 2013 r. w sprawie unowocześnienia polityki w dziedzinie pomocy państwa ⁽²⁾,
 - uwzględniając wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 994/98 z dnia 7 maja 1998 r. dotyczące stosowania art. 92 i 93 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską do niektórych kategorii horyzontalnej pomocy państwa oraz rozporządzenie (WE) nr 1370/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczące usług publicznych w zakresie kolejowego i drogowego transportu pasażerskiego (COM(2012)0730),
 - uwzględniając wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 659/1999 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (COM(2012)0725),
 - uwzględniając wytyczne Komisji dotyczące pomocy państwa na rzecz przedsiębiorstw kolejowych ⁽³⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie polityki regionalnej będącej częścią szerszych programów pomocy państwa ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając porozumienie ramowe z dnia 20 listopada 2010 r. w sprawie stosunków między Parlamentem Europejskim i Komisją Europejską ⁽⁵⁾ (zwane dalej „porozumieniem ramowym”), w szczególności jego ust. 9, 12, 15 i 16,
 - uwzględniając postępowanie wszczęte w jednym państwie członkowskim w sprawie naruszenia podstawowej zasady prawnej „nulla poena sine lege” (nie ma kary bez podstawy prawnej), zgodnie z którą za naruszenie związane z funkcjonowaniem kartelu nie można nałożyć na przedsiębiorstwo grzywny w przypadku, gdy wysokość takiej grzywny nie została ustanowiona w prawie;
 - uwzględniając swoje rezolucje z dnia 22 lutego 2005 r. w sprawie 33. sprawozdania Komisji na temat polityki konkurencji – 2003 r. ⁽⁶⁾, z dnia 4 kwietnia 2006 r. w sprawie sprawozdania Komisji dotyczącego polityki konkurencji w 2004 r. ⁽⁷⁾, z dnia 19 czerwca 2007 r. w sprawie sprawozdania Komisji dotyczącego polityki konkurencji za rok 2005 ⁽⁸⁾, z dnia 10 marca 2009 r. w sprawie sprawozdań Komisji dotyczących polityki konkurencji za rok 2006 i 2007 ⁽⁹⁾, z dnia 9 marca 2010 r. w sprawie sprawozdania dotyczącego polityki konkurencji za rok 2008 ⁽¹⁰⁾, z dnia 20 stycznia 2011 r. w sprawie sprawozdania dotyczącego polityki konkurencji za rok 2009 ⁽¹¹⁾, z dnia 2 lutego 2012 r. na temat rocznego sprawozdania dotyczącego polityki konkurencji UE ⁽¹²⁾ i z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie rocznego sprawozdania dotyczącego polityki konkurencji UE ⁽¹³⁾,
 - uwzględniając art. 48 oraz art. 119 ust. 2 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej oraz opinię Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (A7-0357/2013),
- A. mając na uwadze, że w okresie od 2008 r. do końca 2011 r. bankom w UE przyznano równowartość 1,6 biliona EUR w ramach pomocy państwa, a także mając na uwadze, że pomocy tej udzielono głównie w formie subskrypcji emisji długu lub gwarancji i, wyjątkowo, w postaci dotacji;

⁽¹⁾ Dz.U. C 153 E z 31.5.2013, s. 51.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0026.

⁽³⁾ Dz.U. C 184 z 22.7.2008, s. 13.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0267.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 304 z 20.11.2010, s. 47.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 304 E z 1.12.2005, s. 114.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 293 E z 2.12.2006, s. 143.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 146 E z 12.6.2008, s. 105.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 87 E z 1.4.2010, s. 43.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 349 E z 22.12.2010, s. 16.

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 136 E z 11.5.2012, s. 60.

⁽¹²⁾ Dz.U. C 239 E z 20.8.2013, s. 97.

⁽¹³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0268.

Środa, 11 grudnia 2013 r.

- B. mając na uwadze, że MŚP, które stanowią 98 % przedsiębiorstw UE, dotyka w wielu państwach członkowskich poważna zapaść kredytowa;
- C. mając na uwadze, że co roku z powodu istnienia karteli narastają straty w wysokości 181–320 miliardów EUR – około 3 % PKB UE;
- D. mając na uwadze, że brak liberalizacji i otwartości w kolejowym transporcie pasażerskim i towarowym jest częściowo spowodowany brakiem prawdziwie niezależnych organów nadzorczych na szczeblu krajowym w niektórych państwach członkowskich;
- E. mając na uwadze, że sprawozdanie roczne dotyczące polityki konkurencji powinno być instrumentem zwiększania ogólnej konkurencyjności Unii poprzez rozszerzenie konkurencji i otwieranie rynku dla nowych podmiotów, co z kolei przyczyniłoby się do rozszerzenia i pogłębienia rynku wewnętrznego, nie tylko w odniesieniu do praktycznego wdrażania polityki konkurencji przez Komisję;
- F. mając na uwadze, że usunięcie przeszkód utrudniających swobodny przepływ towarów, usług, osób i kapitału jest warunkiem wstępnym wzrostu;
- G. mając na uwadze, że sektory, w których poziom konkurencji jest niższy, to często sektory, w których wyniki gospodarcze są niedostateczne;
- H. mając na uwadze, że celem polityki konkurencji jest zapewnienie prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego i równych warunków działania, ochrona konsumentów przed praktykami antykonkurencyjnymi i zagwarantowanie najlepszych cen; mając na uwadze, że celem polityki konkurencji nie jest mikrozarządzanie, ale egzekwowanie jasnych i sprawiedliwych reguł umożliwiających skuteczne działanie sił rynkowych;
- I. mając na uwadze, że działania publiczne, inwestycje publiczne i usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym odgrywają zasadniczą rolę w zapewnianiu spójności społecznej, zwłaszcza w czasie kryzysu;
- J. mając na uwadze art. 14 TFUE, który stanowi, że aby zapewnić warunki, w szczególności gospodarcze i finansowe, dzięki którym usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym wypełniałyby swoje zadania, należy stosować zwykłą procedurę ustawodawczą;
- K. mając na uwadze, że protokół nr 26 dołączony do TFUE gwarantuje organom krajowym szeroki zakres uprawnień dyskrecjonalnych w zakresie świadczenia, zlecenia i organizowania usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym;
- L. mając na uwadze wyrok w sprawie Altmark, w którym określono cztery kryteria rozróżnienia między rekompensatą z tytułu świadczenia usług publicznych a pomocą państwa;

Polityka konkurencji jako narzędzie wsparcia jednolitego rynku

1. z zadowoleniem przyjmuje sprawozdanie Komisji i zwrócenie uwagi na rolę, jaką odgrywa polityka konkurencji w kontroli łączenia przedsiębiorstw, usuwaniu barier, zapobieganiu nadużyciom pozycji dominującej, zmwom i powodującym zakłócenia środkom pomocy państwa na rzecz jednolitego rynku, przy uwzględnieniu rozwoju światowej gospodarki;
2. wyraża ubolewanie w związku z faktem, że w sprawozdaniu dotyczącym polityki konkurencji za rok 2012 Komisja skoncentrowała się w znacznej mierze na praktykach nieuczciwej konkurencji będących wynikiem praktyk stosowanych przez dane państwo, natomiast poświęciła niewiele uwagi nieuczciwym praktykom związanym z koncentracją przedsiębiorstw na jednolitym rynku;
3. jest zdania, że polityka konkurencji stanowi siłę napędową wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy, zwłaszcza w czasach kryzysu;
4. przypomina, że polityka konkurencji oraz prawidłowe funkcjonowanie jednolitego rynku są niezbędne, aby zmierzyć się z kryzysem, promować wzrost i zrównoważone zatrudnienie w ramach strategii „Europa 2020” oraz by przyczynić się do osiągnięcia celów Unii Europejskiej;
5. podziela zatem stanowisko Komisji, że kryzys nie powinien być stosowany jako pretekst do łagodzenia dyscypliny w zakresie egzekwowania reguł konkurencji;

Środa, 11 grudnia 2013 r.

6. jest zdania, że polityka konkurencji musi zostać zmieniona, tak aby lepiej odpowiadała wyzwaniom stawianym przez globalizację.
7. jest zdania, że powinna istnieć możliwość włączenia klauzuli elastyczności do nowej europejskiej polityki konkurencji
8. uznaje, że zbyt wiele sektorów jest nadal w znacznym stopniu podzielonych granicami krajowymi i sztucznymi barierami publicznymi lub prywatnymi oraz zgadza się, że polityka konkurencji ma do odegrania zasadniczą rolę w zwalczaniu takiego rozdrobnienia oraz w tworzeniu równych warunków działania we wszystkich sektorach jednolitego rynku, przy uwzględnieniu specjalnych potrzeb MŚP i konsumentów końcowych;
9. podkreśla fakt, że wdrożenie polityki konkurencji w szerszym ujęciu nie może przyczyniać się do wzmocnienia już istniejących przedsiębiorstw oraz dostawców towarów i usług, lecz jej nadrzędnym celem powinno być raczej ułatwienie wchodzenia na rynek nowym podmiotom oraz pojawiania się nowych pomysłów i technik, co zmaksymalizuje korzyści dla obywateli Unii;
10. uważa, że polityka konkurencji powinna przyczynić się do propagowania i wzmocnienia otwartych standardów i interoperacyjności, aby zapobiec technologicznemu uzależnieniu konsumentów i klientów od mniejszości podmiotów na rynku;
11. uważa, że w poszczególnych państwach członkowskich ceny produktów nadal różnią się między sobą, jak np. w przypadku leków, co jest wynikiem różnych porozumień między państwami członkowskimi a przemysłem farmaceutycznym. wzywa Komisję, by przyjrzała się temu problemowi oraz przedstawiła wnioski dotyczące utworzenia w interesie konsumentów bardziej przejrzystego rynku wewnętrznego, przy jednoczesnym unikaniu wszelkich niepotrzebnych różnic w cenach;
12. z zadowoleniem przyjmuje jednolity patent UE jako krok w stronę osiągnięcia jednolitego rynku i w kierunku udzielenia odpowiedzi na wyzwania globalizacji; wzywa do podjęcia kroków w celu zapewnienia możliwości uczestnictwa w nim wszystkim państwom członkowskim; uznaje za niezbędne pogodzenie praw własności intelektualnej z wymogami konkurencyjności, przy jednoczesnym dbaniu o interes ogólny i zapewnieniu tego, że właściciele patentów nie będą wykorzystywali swych praw ze szkodą dla obywateli; wzywa Komisję do potępienia działań mających na celu nieuzasadnione opóźnienie wejścia na rynek leków generycznych;

Legitymacja i skuteczność polityki konkurencji UE

13. uważa, że powinien posiadać uprawnienia ustawodawcze w zakresie współdecyzji w dziedzinie ustalania ram polityki konkurencji; ubolewa nad faktem, że art. 103 i 109 TFUE przewidują jedynie konsultacje z Parlamentem; jest zdania, że taki deficyt demokracji jest nie do przyjęcia; proponuje jak najszybszą zmianę tej sytuacji poprzez ustalenia międzyinstytucjonalne w dziedzinie polityki konkurencji, a także dokonanie odnośnej korekty przy okazji kolejnej zmiany traktatu; przypomina, że odpowiedzialność polityczna Komisji wobec Parlamentu obejmuje politykę konkurencji oraz, że zorganizowany dialog z odnośnym komisarzem jest ważnym narzędziem pozwalającym na sprawowanie należytej kontroli demokratycznej w tej dziedzinie;
14. uważa, że rodzaj dialogu, jaki podjął komisarz ds. konkurencji, nie może zastąpić rzeczywistej demokratycznej kontroli sprawowanej przez Parlament; podkreśla, że kontrola parlamentarna jest tym bardziej konieczna, że Komisja, w ramach polityki konkurencji, sprawuje kontrolę nad decyzjami demokratycznie wybieranych władz krajowych i lokalnych; podkreśla również, że należy ulepszyć dialog między Komisją, państwami członkowskimi, organami lokalnymi i regionalnymi oraz społeczeństwem obywatelskim;
15. podkreśla znaczenie równego traktowania Parlamentu i Rady w odniesieniu do dostępu do posiedzeń i informacji, które dotyczą przygotowania prawodawstwa lub miękkiego prawa w dziedzinie polityki konkurencji, zgodnie z postanowieniami porozumienia ramowego; wyraża ubolewanie w związku z nieprzestrzeganiem tych postanowień przez Komisję;
16. podkreśla potrzebę ożywienia kultury konkurencyjności, promującej swe wartości i przyczyniającej się do pozytywnego podejścia do przestrzegania przepisów, co będzie miało zapobiegawczy i korzystny wpływ na rozwój polityki konkurencji;

Środa, 11 grudnia 2013 r.

17. podkreśla, że horyzontalny wymiar polityki konkurencji w Unii Europejskiej wymaga maksymalnej spójności tej polityki z innymi gałęziami polityki UE w różnych dziedzinach oraz że dla prawidłowego działania rynku wewnętrznego niezbędne jest zapewnienie zgodności rozporządzeń sektorowych z zasadami polityki konkurencji;
18. uważa, że Komisja powinna przedstawić wniosek mający na celu uregulowanie zagadnień dotyczących konkurencji, które wiążą się z udziałem mniejszościowym;
19. zachęca Komisję, by kontynuowała wydawanie wytycznych z obszaru miękkiego prawa w dziedzinie polityki konkurencji, z należyтым uwzględnieniem obowiązującego orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości, w celu zapewnienia zainteresowanym stronom pewnego zakresu pewności prawa; uważa jednak, że miękkie prawo nie może zastępować ustawodawstwa w tych obszarach, w których pewność prawa ma istotne znaczenie;
20. podkreśla, że nakładanie grzywien stanowi odstrasające narzędzie, które ma duże znaczenie dla polityki konkurencji, i że dla powodzenia dochodzeń niezbędne jest szybkie działanie; uważa, że istotne znaczenie ma pewność prawa, uproszczenie procedur oraz możliwość szybszego osiągnięcia rozwiązania dzięki właściwym porozumieniom i dlatego ponownie wzywa Komisję do włączenia przepisów dotyczących grzywien do rozporządzenia (WE) nr 1/2003; jednocześnie uważa, że Komisja powinna przeprowadzać więcej niezapowiedzianych kontroli, podejmując działania w przypadku podejrzenia naruszenia;
21. uważa jednak, że stosowanie coraz wyższych grzywien jako jedyne go instrumentu ochrony konkurencji może być zbyt słabe, również ze względu na potencjalną utratę miejsc pracy w wyniku niezdolności do dokonywania płatności; podkreśla, że polityka nakładania wysokich grzywien nie powinna być stosowana jako alternatywny mechanizm finansowania budżetu; opowiada się za metodą „kija i marchewki”, w ramach której przewiduje się kary służące skutecznemu odstraszaniu zwłaszcza sprawców wielokrotnych wykroczeń, a jednocześnie zachęca się do przestrzegania przepisów;
22. wzywa Komisję do dopilnowania, aby jej polityka nakładania kar i ich egzekwowania doprowadziła do odbudowy zrównoważonego rynku oraz zachęciła przedsiębiorstwa do wewnętrznej identyfikacji naruszeń i dobrowolnego wdrażania działań naprawczych; nalega, by Komisja uwzględniła poziom nielegalnych zysków i strat narażonych podmiotów;
23. ponownie podkreśla to, że zwiększyła się liczba wniosków o zmniejszenie grzywien z uwagi na niezdolność do ich uiszczenia, zwłaszcza ze strony przedsiębiorstw produkujących jeden produkt oraz MŚP; nadal uważa, że system opóźnionych lub podzielonych płatności mógłby stanowić środek alternatywny wobec obniżenia grzywien, by nie powodować wypadania przedsiębiorstw z rynku;
24. zauważa, że wykorzystanie światowego obrotu przy obliczaniu 10 % pułapu może prowadzić do nakładania skumulowanych sankcji za to samo naruszenie, z uwagi na rosnącą na świecie liczbę organów ds. konkurencji; uważa w związku tym, że obrót w EOG byłby właściwszy niż obrót światowy;
25. nadal oczekuje dostosowania wytycznych w sprawie grzywien w odniesieniu do przedsiębiorstw produkujących jeden produkt oraz MŚP; z zadowoleniem przyjmuje jednak fakt, że Komisja niedawno uwzględniła szczególne potrzeby przedsiębiorstw produkujących jeden produkt w swojej decyzji dotyczącej okuć do okien i drzwi balkonowych (COMP/39452 z dnia 28 marca 2012 r.);
26. wzywa Komisję do zwiększenia współpracy z sądami krajowymi w celu ułatwienia egzekwowania reguł konkurencji na drodze prywatnoprawnej oraz prawidłowego rozstrzygnięcia sporów dotyczących pomocy państwa; z zadowoleniem przyjmuje przygotowane przez Komisję programy szkoleniowe dla sędziów krajowych;
27. pozytywnie ocenia rolę organów sądownictwa w polityce konkurencji i zachęca je do wykorzystywania swych kompetencji do uzyskania od Komisji informacji i opinii, jak również do uczestniczenia w szkoleniach wspólnotowych; zaleca Komisji, aby ściśle współpracowała z organami sądownictwa, aktywnie wykorzystywała swoje kompetencje w celu zapewnienia organom sądownictwa wsparcia, takiego jak „amicus curiae”, o którym należy we właściwy sposób powiadamiać za pomocą strony internetowej Komisji, oraz aby zbadała możliwości wszczęcia postępowania sądowego w celu wyeliminowania sytuacji, w których obrona nie jest możliwa, oraz ochrony interesów leżących w gestii Unii Europejskiej;
28. uznaje wniosek Komisji z dnia 11 czerwca 2013 r. w sprawie objętego przepisami prawa krajowego dochodzenia roszczeń odszkodowawczych z tytułu naruszenia prawa konkurencji, nad którym obecnie trwają prace; jest zdecydowany, aby znaleźć zadawalające rozwiązanie dla konkretnych problemów pojawiających się w tej dziedzinie;

Środa, 11 grudnia 2013 r.

29. podkreśla konieczność aktywnego promowania przez Unię Europejską rzeczywistej i proceduralnej konwergencji reguł konkurencji w środowisku międzynarodowym; stwierdza, że międzynarodowa współpraca jest niezbędna dla zapewnienia spójnego i interoperacyjnego wdrażania polityki konkurencji przez właściwe organy, co przyczyni się do większej skuteczności analiz i zagwarantowania równych warunków działania;

30. podkreśla znaczenie wspierania konwergencji reguł konkurencji na całym świecie; zachęca Komisję do zawarcia dwustronnych porozumień o współpracy w dziedzinie egzekwowania zasad konkurencji; obecnie pracuje nad proponowaną umową między UE i Szwajcarią w sprawie współpracy w zakresie stosowania prawa konkurencji; jest zdecydowany, aby znaleźć zadowalające rozwiązanie dla konkretnych problemów pojawiających się w tej dziedzinie;

31. uważa, że zasoby Dyirekcji Generalnej Komisji ds. Konkurencji powinny być dostosowane do jej zwiększonego obciążenia pracą i zakresu zadań, między innymi poprzez przesunięcie środków z zdezaktualizowanych lub niewykorzystanych linii budżetowych, w celu umożliwienia podejmowania bardziej proaktywnych działań;

Organy ds. konkurencji

32. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia niezależności wszystkich krajowych organów ds. konkurencji i organów regulacyjnych sektorów od rządów krajowych, poprzez zapewnienie – jako kwestii zasadniczej – nominacji niepolitycznych prezesów i członków zarządu, wobec których nie zachodzi konflikt interesów; wzywa państwa członkowskie do dopilnowania, aby krajowe organy ds. konkurencji i organy regulacyjne sektorów dysponowały wystarczającą liczbą pracowników i wystarczającymi środkami, które będą zróżnicowane w zależności od potrzeb rynkowych i skutecznego wykonywania ich zadań;

33. podkreśla znaczenie pełnej przejrzystości krajowych organów ds. konkurencji i organów regulacyjnych sektorów; domaga się, aby wszystkie istotne informacje dotyczące spraw i oficjalnych decyzji, z zastrzeżeniem tajemnicy przedsiębiorstwa, która może mieć istotny wpływ na konkurencję, były wyraźnie widoczne i dostępne online w otwartej bazie danych;

34. popiera usystematyzowaną współpracę w ramach europejskiej sieci konkurencji, która umożliwia w całej UE spójne egzekwowanie reguł konkurencji przez organy publiczne oraz zachęca do dalszego pogłębiania tej współpracy; zważywszy, że krajowy wymiar niektórych rynków jest większy niż innych rynków, co wynika z różnych uwarunkowań prawnych, gospodarczych i kulturowych; uważa, że co do zasady, programy prac i wnioski z posiedzeń europejskiej sieci konkurencji powinny być podawane do wiadomości publicznej na stronie internetowej DG ds. Konkurencji;

35. uważa, że krajowe organy ds. konkurencji i inne krajowe organy regulacyjne sektorów powinny kontynuować współpracę w celu zapewnienia działań uzupełniających, w szczególności w sektorach, w których nie osiągnięto jeszcze pełnej liberalizacji lub nie funkcjonuje ona w pełnym wymiarze; proponuje utworzenie szerszej sieci europejskich organów regulacyjnych, obejmującej krajowe organy ds. konkurencji i organy regulacyjne sektorów, w celu wymiany najlepszych praktyk;

Pomoc państwa i skutki dla gospodarki realnej

Pomoc państwa dla banków

36. uznaje ważną rolę, jaką od początku kryzysu odgrywa kontrola pomocy państwa służąca jako mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków znajdujących się w trudnej sytuacji;

37. uważa, że kontrola pomocy państwa podczas kryzysu powinna koncentrować się na ustabilizowaniu systemu bankowego, na zwalczaniu nieuczciwej segmentacji warunków kredytowania w gospodarce realnej a także dyskryminacji MŚP i gospodarstw domowych na jednolitym rynku; wzywa jednak Komisję do dopilnowania, aby realizacja celu ustabilizowania systemu bankowego nie prowadziła do dalszego zwiększenia długu publicznego; pilnie wzywa Komisję do połączenia przedłużenia tymczasowej pomocy państwa udzielanej sektorowi bankowemu ze wzmocnionymi i surowszymi warunkami dotyczącymi koncentracji na pożyczkach dla klientów indywidualnych, a także większymi ograniczeniami i przejrzystymi zasadami w zakresie udziału w zyskach, struktur opłat i rozdzielania dywidend;

38. przypomina, że wielokrotnie wzywał Komisję do dokonania przeglądu przepisów w zakresie pomocy państwa dla banków, wprowadzonych w 2008 r. w ramach środków tymczasowych; z zadowoleniem przyjmuje zatem działania Komisji podjęte niedawno w tej dziedzinie;

Środa, 11 grudnia 2013 r.

39. apeluje do Komisji o systematyczne aktualizowanie szczegółowych danych dotyczących pomocy państwa udzielonej sektorowi finansowemu od początku kryzysu, skonsolidowanych strat oraz zmian dokonanych zwrotów z uwzględnieniem każdego państwa i każdej jednostki objętej taką pomocą oraz o publikowanie tych danych na stronach internetowych Komisji w celu zapewnienia pełnej przejrzystości odnośnie do wielkości pomocy publicznej od początku kryzysu oraz jej wpływu na płatnika;

40. uważa, że praktyki księgowe powinny zostać zharmonizowane przed dokonaniem jakiegokolwiek oceny kwoty pomocy państwa, która miałyby być przyznana bankom, w taki sposób, aby na przykład podejście księgowe do pożyczek finansowanych po raz drugi było jednakowe niezależnie od danego państwa członkowskiego;

41. podkreśla, że – szczególnie w przypadku banków otrzymujących pomoc państwa – podczas udzielania kredytów refinansowych należy w pełni uwzględnić rentowność kredytobiorcy; uważa, że w przypadku przedsiębiorstw wielonarodowych warunkiem refinansowania kredytu powinna być sprzedaż aktywów i akcji spółek, w których posiadają one udziały;

42. apeluje do Komisji o uważne monitorowanie tych rynków w sektorze bankowym, gdzie koncentracja jest na wysokim poziomie lub wzrasta, w szczególności na skutek restrukturyzacji w reakcji na kryzys; przypomina, że oligopolistyczne rynki są szczególnie podatne na praktyki antykonkurencyjne; obawia się, że taka koncentracja może ostatecznie zaszkodzić konsumentom; podkreśla, że zbyt duża koncentracja stanowi zagrożenie zarówno dla sektora finansowego, jak i dla gospodarki realnej;

43. podkreśla, że konsolidacja w sektorze bankowym doprowadziła do zwiększenia udziału w rynku kilku głównych instytucji finansowych; pilnie wzywa Komisję do dalszej uważnej obserwacji tego sektora w celu zwiększenia konkurencji i ochrony konsumentów na europejskich rynkach bankowych, w tym bankowości inwestycyjnej, gdzie depozyty detaliczne są wykorzystywane do finansowania bardziej ryzykownej działalności inwestycyjnej banków;

44. apeluje do Komisji o uważne rozpatrzenie zbioru aktywów i udziałów kapitałowych instytucji finansowych przed wydaniem zezwolenia na pomoc państwa;

45. podkreśla fakt, że deponenci posiadający na rachunkach bankowych do 100 000 EUR powinni zostać objęci maksymalną ochroną i wyłączeni z wszelkich uzgodnień dotyczących podziału obciążeń wynikających z restrukturyzacji lub uporządkowanej likwidacji banku;

46. uważa, że Komisja powinna rozważyć możliwość uzależnienia w niektórych przypadkach pomocy państwa dla banków od spełnienia warunków dotyczących udzielania kredytów dla MŚP;

47. podkreśla, że w związku z kryzysem finansowym możliwości dostępu MŚP do finansowania zostały w sposób nieproporcjonalny ograniczone; zwraca uwagę, że MŚP stanowią 98 % wszystkich przedsiębiorstw w strefie euro, zapewniają miejsca pracy dla około trzech czwartych wszystkich pracowników w strefie euro i generują około 60 % wartości dodanej oraz że brak dostępu do finansowania uniemożliwia im dokonywanie inwestycji i wzrost; wzywa zatem Komisję do nadania pierwszeństwa środkom na rzecz dostosowania regulacji sektora finansowego w celu wspierania wzrostu i złagodzenia kryzysu finansowania, który dotyka MŚP;

48. podkreśla, że banki otrzymujące pomoc państwa nie powinny zwiększać swojej wielkości ani stopnia złożoności; wzywa Komisję, aby zachęcała banki do tego, aby ich model biznesowy opierał się o opłacalną część ich działalności, politykę wynagrodzeń i strukturę opłat oraz aby nie zwiększały swojej ekspozycji na dług publiczny, w szczególności jeśli jednocześnie ograniczają one przepływ kredytowy dla MŚP i gospodarstw domowych; zaznacza, że konieczny jest nowy stały system regulacji, tak aby uniknąć błędów systemu prawnego sprzed kryzysu, w szczególności w odniesieniu do sektora finansowego, a także by zaradzić wypaczeniom powstałym w trakcie kryzysu finansowego i gospodarczego oraz dopilnować, aby przy otrzymywaniu przez banki pomocy państwa szczególną uwagę poświęcono określeniu skutków i korzyści tego faktu dla podatników, konsumentów i ogólnie jednolitego rynku;

49. ubolewa, że MŚP poddawane programom dostosowań w państwach członkowskich borykają się z trudnościami w dostępie do kredytów bankowych i są zobowiązane do płacenia wyższego oprocentowania jedynie z powodu położenia w strefie euro, co prowadzi do powstawania zakłóceń jednolitego rynku;

Środa, 11 grudnia 2013 r.

50. podkreśla, że należy zachęcać również inwestorów zewnętrznych do uczestniczenia w możliwie jak największym stopniu w spółkach zarządzających aktywami tworzonych w ramach programów pomocy państwa, co jest sposobem oddzielania aktywów o obniżonej wartości, w celu dopilnowania, aby nie zachodził konflikt interesów pomiędzy inwestorami posiadającymi aktywa lub dokonującymi ich przesunięcia a celami danej spółki zarządzającej aktywami;

51. uważa, że spółki zarządzające aktywami powinny dążyć do jak najszybszej sprzedaży swoich aktywów w celu przywrócenia normalności na rynku i zakończenia interwencji publicznej w danym sektorze;

52. uważa, że doświadczenia DG ds. Konkurencji w zakresie kryzysu w sektorze bankowym należy traktować w kategoriach najlepszych praktyk i wykorzystywać w przyszłości jako działania zapobiegawcze zamiast do celów interwencji ex post;

Unowocześnienie pomocy państwa

53. ponownie z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji w sprawie unowocześnienia unijnej polityki w dziedzinie pomocy państwa (COM(2012)0209) oraz przyjęte niedawno przez Radę zmienione zasady pomocy państwa w odniesieniu do wyłączeń grupowych i procedur; wzywa jednak Komisję do dopilnowania tego, aby stymulowanie wzrostu gospodarczego, będące jednym z ogólnych celów przedmiotowej reformy, nie przyczyniło się ponownie do zwiększenia długu publicznego;

54. uważa, że przedsiębiorstwa powinny dokonać restrukturyzacji w ramach wyraźnych ograniczeń, przy jednoczesnym zmniejszeniu do minimum wszelkich szkodliwych skutków dla konkurentów, którzy nie uzyskali wsparcia ze środków publicznych;

55. wzywa Komisję do zbadania, w którym momencie przedsiębiorstwa stają się zbyt duże, aby mogły zbankrutować, oraz zastanowienia się, jakie środki można podjąć na szczeblu krajowym i unijnym w celu uniemożliwienia przedsiębiorstwom uzależnienia się od wykupu przez państwo w przyszłości;

56. odnotowuje wyrażony przez Komisję ogólny zamiar zwolnienia większej liczby środków z obowiązku zgłaszania; podkreśla jednak, że państwa członkowskie będą musiały zapewnić zgodność ex ante środków de minimis oraz programów objętych wyłączeniem grupowym z regułami pomocy państwa w celu zapewnienia dostatecznego poziomu kontroli, przy czym Komisja w dalszym ciągu będzie przeprowadzać kontrolę ex post takich przypadków;

57. podziela zdanie Komisji, że procedury pomocy państwa należy przyspieszyć w celu umożliwienia skoncentrowania się w większym stopniu na skomplikowanych przypadkach, które wywierają poważny wpływ na konkurencję na rynku wewnętrznym; odnotowuje wniosek Komisji dotyczący zwiększenia jej kompetencji decyzyjnych w odniesieniu do rozpatrywania skarg; wzywa Komisję do przedstawienia szczegółowych kryteriów dotyczących tego, w jaki sposób należy odróżniać w tym kontekście ważniejsze przypadki od mniej ważnych; zwraca uwagę, że wyższe progi w rozporządzeniu de minimis oraz rozszerzenie kategorii horyzontalnych w ramach rozporządzenia upoważniającego i ogólnego rozporządzenia w sprawie wyłączeń blokowych stanowią odpowiednie sposoby wprowadzenia takiego rozróżnienia;

58. podkreśla, że Komisja powinna zapewnić lepszą wymianę informacji z państwami członkowskimi pod względem ich jakości i terminowości ich przedstawiania oraz przygotowania zgłoszeń; podkreśla, że skuteczne systemy krajowe muszą zapewniać zgodność środków pomocy państwa wyłączonych z obowiązku zgłoszenia ex ante z prawem Unii; zwraca uwagę, że wyższe progi w rozporządzeniu de minimis oraz rozszerzenie kategorii horyzontalnych w ramach rozporządzenia upoważniającego i ogólnego rozporządzenia w sprawie wyłączeń blokowych stanowią odpowiednie sposoby wprowadzenia takiego rozróżnienia;

59. zauważa, że dotychczas wyłącznie państwa członkowskie dostarczają informacji istotnych w przypadkach kontroli pomocy państwa; ponawia swój apel do Komisji o ocenę tego, czy będą potrzebne dodatkowe zasoby ludzkie w celu rozszerzenia jej narzędzi służących do gromadzenia informacji oraz umożliwienia Komisji otrzymywania informacji bezpośrednio od uczestników rynku; zauważa jednak, że Komisja nie powinna mieć możliwości uwzględniania w ocenie zgodności dodatkowych kwestii dotyczących jakości i skuteczności i że decyzje te należy pozostawić podmiotowi przyznającemu pomoc;

Środa, 11 grudnia 2013 r.

60. zwraca uwagę, że w niektórych państwach członkowskich nie ma jasności co do tego, czy środki publiczne przyznawane Europejskim Centrum Konsumentom można uznać za nieuzasadnioną pomoc państwa w rozumieniu unijnego prawa konkurencji; zauważa z niepokojem, że taka sytuacja zagraża dalszemu wsparciu Europejskich Centrów Konsumentom przez państwa członkowskie oraz że już obecnie spowodowała tymczasowe zawieszenie finansowania dla tych centrów; wzywa zatem Komisję do zapewnienia odpowiedniego funkcjonowania Europejskich Centrów Konsumentom poprzez jak najszybsze wyjaśnienie, że ten rodzaj finansowania nie stanowi pomocy państwa na mocy prawa Unii, zważywszy, że Europejskie Centra Konsumentom nie prowadzą działalności gospodarczej, lecz zapewniają usługi pomocnicze konsumentom;

Sektor transportu

61. uważa, że Komisja powinna jeszcze bardziej wzmocnić powiązania między polityką konkurencji a polityką transportową, aby poprawić konkurencyjność europejskiego sektora transportu;

62. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia otwartej i uczciwej konkurencji w odniesieniu do wszystkich rodzajów transportu;

63. wzywa Komisję do rozwoju sieci transportu publicznego w celu poprawy usług dla klientów;

64. pilnie wzywa Komisję, aby w celu przeciwdziałania stałemu wzrostowi emisji CO₂ zwróciła szczególną uwagę na wypełnienie międzynarodowe zobowiązanie do ograniczenia wzrostu globalnego ocieplenia do dwóch stopni Celsjusza (°C) w porównaniu z poziomami sprzed uprzemysłowienia, zgodnie z celem na rok 2020;

Kolej

65. apeluje do Komisji o zakończenie wdrażania jednolitego europejskiego obszaru kolejowego, o zapewnienie pełnej przejrzystości przepływów środków pieniężnych pomiędzy zarządcami infrastruktury a przedsiębiorstwami kolejowymi oraz o sprawdzenie, czy każde państwo członkowskie ma niezależny i silny krajowy organ regulacyjny;

66. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zwiększenia wysiłków podejmowanych w celu zagwarantowania otwarcia sektora transportu kolejowego na uczciwą konkurencję, jak również poprawy jakości usług;

67. wzywa Komisję do rozważenia możliwości przyjęcia wniosku ustawodawczego w sprawie europejskiego organu regulacyjnego, który współpracowałby z krajowymi organami regulacyjnymi i działałby w przypadkach, gdy krajowe organy regulacyjne nie istnieją lub pozostają beczynne;

68. podkreśla, że na jednolity rynek w sektorze kolejowych przewozów towarowych wywiera wpływ nieprawidłowa lub niepełna transpozycja prawa UE przez państwa członkowskie, a także „wąskie gardła” w mobilności transgranicznej, które szkodzą konkurencji i wzrostowi gospodarczemu; wzywa Komisję do sprawdzania, czy bariery rynkowe wprowadzone przez operatorów bądź aspekty techniczne różniące się w poszczególnych państwach członkowskich, takie jak szerokość torów, układy zasilania i sygnalizacji oraz inne podobne przeszkody w zakresie interoperacyjności i dostępu do infrastruktury, mogą zostać uznane za naruszenia reguł konkurencji;

Lotnictwo

69. z zadowoleniem przyjmuje wyrażony przez Komisję zamiar dokonania do końca 2013 r. przeglądu wytycznych UE dotyczących pomocy państwa na rzecz transportu powietrznego i portów lotniczych, w których trzeba będzie wyeliminować wszelkie możliwości zakłócenia konkurencji i ustanowić równe warunki działania dla wszystkich uczestników rynku;

70. zachęca Komisję do przygotowania uzasadnionego przeglądu w celu ustalenia, którzy przewoźnicy lotniczy podejmują działania antykonkurencyjne przez nadużywanie szczególnych warunków lub pozycji dominującej na niektórych portach lotniczych;

71. zachęca Komisję do zbadania, czy niektóre praktyki związane z wyznaczaniem konkretnych węzłów lotniczych – w oparciu o warunki ponad 1 000 dwustronnych umów o komunikacji lotniczej podpisanych przez państwa członkowskie z krajami spoza UE – nie zakłócają konkurencji oraz czy nie są sprzeczne z interesem europejskich konsumentów;

Przemysł motoryzacyjny

72. wzywa Komisję do zapewnienia właściwej równowagi w sile przetargowej producentów i dystrybutorów, przy jednoczesnym podkreśleniu:

Środa, 11 grudnia 2013 r.

- znaczenia zwalczania praktyk dyskryminacyjnych w dziedzinie dystrybucji online w oparciu o rozporządzenie w sprawie ograniczeń wertykalnych i wyłączeń grupowych (rozporządzenie Komisji (UE) nr 330/2010) w celu zabezpieczenia zdolności dystrybutorów do stosowania nowatorskich metod dystrybucji, a także dotarcia do większej liczby bardziej zróżnicowanych klientów;
- znaczenia sprzedawców na rynkach sprzedaży nowych pojazdów silnikowych po wygaśnięciu rozporządzenia Komisji (WE) nr 1400/2002 w dniu 31 maja 2013 r.;

domaga się, aby Komisja położyła nacisk na potrzebę rozwoju zasad dobrego postępowania między producentami i sprzedawcami w odniesieniu do porozumień wertykalnych w sektorze motoryzacyjnym, szczególnie w odniesieniu do ochrony inwestycji po wygaśnięciu umowy oraz możliwości przeniesienia działalności na innego członka sieci tej samej marki, w celu propagowania przejrzystości w stosunkach handlowych i umownych między stronami;

Przemysł stoczniowy

73. apeluje o podjęcie wysiłków w celu zagwarantowania konkurencyjności europejskiego przemysłu stoczniowego dzięki promowaniu jego działalności w Unii Europejskiej w obliczu coraz bardziej konkurencyjnego środowiska międzynarodowego;

74. podkreśla potrzebę zapewnienia europejskim armatorom pewności prawa i równego traktowania we wszystkich państwach członkowskich;

Sektor usług finansowych

75. wzywa Komisję i krajowe organy regulacyjne do przeprowadzenia dochodzenia przeciwko możliwym zmomom kartelowym i nadużywaniu przez przedsiębiorstwa dominującej pozycji na rynkach ubezpieczeń pojazdów silnikowych;

Sektor energii

76. zauważa, że jednolity rynek energetyczny zaowocuje nie tylko niższymi cenami dla konsumentów, lecz również przyczyni się do zwiększenia konkurencyjności przedsiębiorstw UE;

77. z zadowoleniem przyjmuje realizowanie przez Komisję praktyk antykonkurencyjnych w dziedzinie energetyki;

78. domaga się, aby Komisja dopilnowała pełnego wdrożenia pakietu dotyczącego wewnętrznego rynku energii, w związku z tym, że otwarty i konkurencyjny jednolity rynek energii nie został jeszcze w pełni zrealizowany; wzywa Komisję do konsekwentnego kontynuowania działań podjętych w następstwie dochodzenia sektorowego w celu skutecznego stosowania reguł konkurencji w sektorze energetycznym; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje realizowane w sektorze energetycznym procedury z zakresu prawa konkurencji, których celem jest zakończenie tworzenia wewnętrznego rynku energii w 2014 r. oraz wyeliminowanie przeszkód wprowadzonych ponownie przez dostawców energii;

79. uważa, że utworzenie jednolitego europejskiego rynku energii przyczyni się do obniżenia cen energii zarówno dla konsumentów, jak i przedsiębiorstw, a także do zwiększenia konkurencyjności europejskich przedsiębiorców na arenie międzynarodowej; uważa, że w związku z tym należy nalegać na utworzenie przez Komisję jednolitego europejskiego rynku energii do roku 2014;

80. podkreśla ogromne znaczenie zapewnienia przez państwa członkowskie i Komisję terminowego i prawidłowego wdrożenia obowiązujących przepisów dotyczących rynku energii, w tym prac normatywnych wymaganych w trzecim pakiecie dotyczącym wewnętrznego rynku energii, tak aby do 2014 r. utworzyć zintegrowany i konkurencyjny europejski wewnętrzny rynek energii;

81. zwraca się do Komisji o dopilnowanie, aby rozporządzenia i dyrektywy w sprawie energii były transponowane i stosowane prawidłowo we wszystkich państwach członkowskich; wzywa Komisję do zachowania szczególnej czujności w przypadkach, gdy ceny przewyższają średnią UE, ponieważ wysokie ceny zakłócają konkurencję i szkodzą konsumentom;

82. uważa, że Komisja musi rygorystycznie traktować wprowadzanie reform rynku energii mających na celu obniżenie cen energii, w szczególności w państwach członkowskich objętych procedurą nadmiernego deficytu;

83. wzywa Komisję i krajowe organy regulacyjne do przeprowadzenia dochodzenia przeciwko możliwym zmomom kartelowym lub nadużywaniu przez przedsiębiorstwa dominującej pozycji na detalicznych rynkach paliw;

84. w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje przeprowadzone niedawno przez Komisję dochodzenia w sektorze ropy naftowej, w wyniku których uznano, że naruszenie reguł konkurencji w tym obszarze ma ogromny wpływ na konsumentów;

Środa, 11 grudnia 2013 r.

85. wzywa Komisję i krajowe organy regulacyjne do zbadania, czy tzw. efekt poniedziałku – domniemana manipulacja cenami benzyny przez przedsiębiorstwa w zależności od określonego dnia tygodnia – jest prawdziwy; pilnie wzywa Komisję do dokładnego monitorowania poziomu konkurencji, ponieważ trzy największe podmioty wciąż kontrolują około 75 % (energia elektryczna) i ponad 60 % (gaz) rynku, pomimo stopniowego otwierania rynków w połowie lat 90. XX w.; zwraca się do Komisji o wydanie wytycznych w celu poprawy dostępu odnawialnych źródeł energii do sieci energetycznej;

86. zwraca się do Komisji o zbadanie w następnym rocznym sprawozdaniu, w jakim zakresie koncentracja dostawców surowców krytycznych może być szkodliwa dla działalności sektorów odbiorców oraz dla bardziej wydajnej ekologicznie gospodarki, jako że niektóre z tych surowców mają ogromne znaczenie dla stosowania wydajnych ekologicznie technologii niezbędnych do osiągnięcia celów środowiskowych;

87. podkreśla rolę inteligentnych sieci w umożliwianiu dwukierunkowej komunikacji pomiędzy producentami a konsumentami energii elektrycznej i zwraca uwagę, że inteligentne sieci stwarzają konsumentom możliwości w zakresie śledzenia i dostosowywania własnego zużycia energii; podkreśla, że państwa członkowskie powinny zamieszczać na stronach internetowych informacje na ten temat, tak aby była ona dostępna dla konsumentów i wszystkich zainteresowanych podmiotów, takich jak wykonawcy budowlani, architekci oraz dostawcy urządzeń grzewczych, chłodzących i elektrycznych;

Usługi płatnicze

88. jest zaniepokojony faktem, że europejski rynek płatności elektronicznych jest nadal rozdrobniony i że kwestie związane z konkurencją pozostają do rozwiązania; odnotowuje dwa wnioski Komisji z dnia 24 lipca 2013 r. w sprawie opłat interchange w odniesieniu do transakcji płatniczych realizowanych w oparciu o kartę oraz w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, nad którymi obecnie trwają prace; jest zdecydowany, aby znaleźć zadawalające rozwiązanie dla konkretnych problemów pojawiających się w tej dziedzinie;

89. podkreśla, że pomimo obowiązku transponowania dyrektywy w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych (2011/7/UE) do prawa krajowego do marca 2013 r. nie wszystkie państwa członkowskie wdrożyły tę dyrektywę. zauważa, że jest to szkodliwe dla konkurencji na jednolitym rynku i powoduje negatywne skutki szczególnie dla MŚP;

Telekomunikacja

90. wzywa Komisję do zdwojenia wysiłków na rynkach telekomunikacyjnych w celu przyspieszenia zakończenia rozdrobnienia tych rynków oraz zapobieżenia nadużyciom pozycji dominującej przez operatorów o silnej pozycji na tych rynkach; apeluje o nadzór nad tym, by usługi świadczone przez operatorów, w szczególności w zakresie zapewniania dostępu do internetu, były przejrzyste, porównywalne oraz wolne od barier umownych ograniczających konkurencję;

91. z zadowoleniem odnosi się do wsparcia, jakiego udzieliła Komisja w zakresie rozmieszczenia w całej Unii szerokopasmowej infrastruktury, która będzie źródłem konkurencyjności gospodarczej i spójności społecznej; zastanawia się, czy usługi cyfrowe w Europie można uznać za usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym;

92. uznaje najwyższą wagę wpływu polityki konkurencji na rozwój infrastruktury szerokopasmowej na jednolitym rynku, aby dzięki równowadze między inwestycjami publicznymi i prywatnymi możliwe było osiągnięcie celów agendy cyfrowej i zapewnienie dostępu do internetu na odległych, wiejskich i słabo zaludnionych obszarach Unii Europejskiej;

Nowe technologie i innowacje

93. podkreśla ogromne znaczenie „patentów kluczowych” dla innowacyjności sektora TIK i dlatego apeluje do Komisji o szybkie działania w celu zagwarantowania, że ich właściciele przyznają innym operatorom sprawiedliwe, racjonalne i niedyskryminujące licencje, aby umożliwić dalszy postęp techniczny i rozwój nowych produktów z korzyścią dla konsumentów; zwraca uwagę, że polityka konkurencji powinna dysponować narzędziami, które pozwalają zapobiegać tworzeniu sztucznych przeszkód dla wzajemnego połączenia, interoperacyjności i rozwoju korzyści skali na rynkach;

94. z zadowoleniem przyjmuje postępy poczynione przez Komisję w badaniu praktyk antykonkurencyjnych spółki Google oraz ostatnie informacje dotyczące możliwości zawarcia porozumienia do wiosny 2014 r.; apeluje do Komisji o podjęcie zdecydowanych działań w odniesieniu do wszystkich zidentyfikowanych problemów oraz do przedsięwzięcia priorytetowo wszelkich niezbędnych środków w celu zapewnienia uczciwej konkurencji na rynkach wyszukiwania internetowego i usług reklamowych w wyszukiwarkach internetowych, zważywszy na dominującą pozycję spółki Google, z udziałem w rynku wynoszącym w większości państw członkowskich ponad 90 %, oraz na możliwość nadużywania tej dominującej pozycji;

Środa, 11 grudnia 2013 r.

95. wzywa Komisję do przeprowadzenia testu rynkowego na temat nowych propozycji wysuniętych przez spółkę Google w celu dokonania dokładnej oceny ich adekwatności i wpływu; zważywszy na znaczenie, jakie wyszukiwarki mają w gospodarce cyfrowej, podkreśla, że Komisja musi w każdym przypadku dopilnować, aby spółka Google w pełni zobowiązała się do zapewnienia rozwiązań w czterech problematycznych obszarach wskazanych przez Komisję i do wdrożenia tych rozwiązań; wzywa Komisję, w przypadku niemożności osiągnięcia ugody, do natychmiastowego pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń tej spółce;

96. przypomina, że neutralność sieci ma nadrzędne znaczenie dla zapewnienia braku dyskryminacji między usługami internetowymi i pełnego zagwarantowania konkurencji;

Pomoc państwa dla sektora piłki nożnej

97. z zadowoleniem przyjmuje wszczęcie przez Komisję dochodzeń w sprawie pomocy państwa udzielanej dla sektora piłki nożnej, ponieważ taka pomoc stanowi wypaczenie sposobu korzystania ze środków publicznych;

98. uważa, że Komisja powinna uważnie zbadać każdy kredyt lub każdy kredyt refinansowany udzielony klubom piłkarskim przez banki, które otrzymały pomoc państwa, a w szczególności oprocentowanie kredytów w porównaniu ze średnim oprocentowaniem kredytów oraz wielkość kredytu w porównaniu z zadłużeniem danego klubu piłkarskiego;

99. apeluje do Komisji o przyjęcie ustrukturyzowanego podejścia do kwestii stosunków między sportem zawodowym a polityką konkurencji, w szczególności takich jak nieodprowadzanie składek na ubezpieczenie społeczne, wywiązywanie się ze zobowiązań podatkowych przez kluby piłkarskie i klauzule dotyczące rozwiązania umowy;

Łańcuch żywnościowy

100. wyraża zadowolenie z utworzenia w DG ds. Konkurencji grupy roboczej ds. żywności (Food Task Force), której zadaniem jest nadzór nad rozwojem konkurencji w łańcuchu żywnościowym i jej wpływem na konsumentów, a także rozpoczęcie badań dotyczących handlu detalicznego; uważa, że ustanowienie zrównoważonego systemu relacji w sektorze żywności nie może się odbywać ze szkodą dla polityki konkurencji lub przy zastosowaniu czysto komercyjnego podejścia, z pominięciem głównych zasad tej polityki;

101. z zadowoleniem przyjmuje działania Komisji w zakresie kontroli podaży na rynku białego cukru i z niecierpliwością oczekuje na wyniki tego dochodzenia;

Aspekty społeczne

102. zauważa, że zasady pomocniczości, demokratycznej kontroli i wspierania interesu ogólnego są zasadami leżącymi u podstaw Unii Europejskiej;

103. podkreśla, że zgodnie z ogólnymi zasadami zawartymi w traktatach (niedyskryminacja, równe traktowanie, proporcjonalność) państwa członkowskie i władze lokalne muszą mieć możliwość swobodnego decydowania o sposobie finansowania i organizowania usług socjalnych świadczonych w interesie ogólnym; w tym kontekście zwraca uwagę na społeczne cele Unii oraz konieczność wspierania dobrej jakości, dostępności i skuteczności tych usług – bez względu na to, czy są one świadczone przez podmioty publiczne czy prywatne;

104. zauważa, że Unia Europejska ma przed sobą duże wyzwania w zakresie reindustrializacji, transformacji sektora energetycznego oraz w zakresie sprzętu cyfrowego, które wymagają dużych inwestycji oraz że te inwestycje w dziedzinie edukacji, szkolenia i podnoszenia umiejętności mające przeciwdziałać bezrobociu osób młodych raczej uzupełniają cele polityki konkurencji, a nie zaprzeczają im;

105. podkreśla, że politykę konkurencji należy realizować zgodnie z art. 9 TFUE, który stanowi, że przy określaniu i realizacji swoich polityk i działań Unia bierze pod uwagę wymogi związane z wspieraniem wysokiego poziomu zatrudnienia;

106. wyraża przekonanie, że politykę konwergencji społecznej można realizować w ścisłym powiązaniu z silną polityką gospodarczą i polityką konkurencji;

Środa, 11 grudnia 2013 r.

107. uważa, że zapewnianie przedsiębiorstwom równych warunków działania na rynku wewnętrznym zależy również od zwalczania dumpingu socjalnego, który należy uznać za praktykę antykonkurencyjną; uważa, że Komisja powinna zwrócić uwagę na wewnętrzne praktyki dumpingowe stosowane przez przedsiębiorstwa, które w obrocie międzynarodowym lub krajowym sprzedają towary poniżej ceny produkcji, aby doprowadzić do upadłości jednego lub większej ilości konkurentów; uważa, że Komisja powinna zatem dążyć do zwiększenia konwergencji państw członkowskich w zakresie wyników gospodarczych i społecznych; podkreśla, że reformy strukturalne muszą obejmować gruntowną przebudowę systemu podatkowego, aby zwalczać nadużycia finansowe, oszustwa podatkowe i raje podatkowe;

o

o o

108. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji i krajowym organom ds. konkurencji.
